

25 Μάρτη 1821: Τι (δεν πρέπει να) ξεχνάμε

Δημήτρης Μηλάκας

Για να έχει κάποιος αντίληψη που (και σε ποια κατάσταση) βρίσκεται θα πρέπει να γνωρίζει και να μη ξεχνά από που ξεκίνησε. Αυτή η (ιστορική) γνώση σε ατομικό και συλλογικό επίπεδο προϋποθέτει εκτός πολλών άλλων και κάποια στοιχειώδη γενναιότητα, η οποία μπορεί να φωτίσει τις σκιές του παρελθόντος.

Αφού λοιπόν γιορτάζουμε για να μην ξεχνάμε, ας ρίξουμε μια ματιά σε κάποιες από τις σκιές που σκεπάζουν το ελληνικό κράτος από την απαρχή του. Τηρουμένων των αναλογιών δεν έχουν αλλάξει και πολλά πράγματα από τότε και ίσως κοιτώντας πίσω μπορέσουμε να δούμε πιο καθαρά το παρόν μας...

Το 1823, γράφει ο **Βασίλης Ραφαηλίδης** (Ιστορία- κωμικοτραγική- του Νεοελληνικού κράτους) «ο τότε υπουργός εξωτερικών της Αγγλίας **Τζορτζ Κάνινγκ** κάνει μια θεαματική στροφή και απαγκιστρώνεται απ την ανθελληνική πολιτική της Ιεράς Συμμαχίας (...) και γνωστοποιεί στον κόσμο όλο πως αναγνωρίζει το δικαίωμα των εμπολέμων Ελλήνων να αποκλείουν με τα πλοία του τις τουρκικές ακτές».

Με αυτήν την απόφαση- διακήρυξη η Αγγλία στην ουσία αναγνώρισε στην πράξη την επανάσταση και το Ελληνικό κράτος πριν αυτό θεμελιωθεί και υπάρξει.

•

Ο «φιλελληνισμός» του Κάνινγκ και της Βρετανίας δυο αιώνες πριν - αν θέλουμε να εκμεταλλευτούμε τις δυνατότητες που δίνει η ιστορία για αναζήτηση αναλογιών- φέρνει στο νου το σήμερα και τις κινήσεις στη **γεωπολιτική σκακιέρα** στην περιοχή, της σημερινής αμερικανικής υπερδύναμης. Όπως ακριβώς ο Κάνινγκ και η χώρα του στο γεωπολιτικό παιχνίδι εκείνης της εποχής που είχε σαν στόχο τη διανομή των ιματίων του **«μεγάλου Οθωμανού ασθενούς»** πούλησαν προστασία σε κάποιους επαναστατημένους κατασπλιάδες (σύμφωνα με την οπτική της διεθνούς καθεστηκυίας τάξης του 18ου αιώνα) έτσι σήμερα ο «διαβολικά καλός» **Αμερικανός πρόεδρος** και ο πρεσβευτής του στην Αθήνα **Τζ. Πάιατ** διατυμπανίζουν την νέα **ελληνοαμερικανική στρατηγική συνεργασία**. Δηλαδή, την ένταξη του ελληνικού προτεκτοράτου στους στρατιωτικούς σχεδιασμούς της αμερικανικής υπερδύναμης στο πλαίσιο της γεωπολιτικής αναδιάταξης που επιχειρεί στην περιοχή.

Το **1824**, ένα χρόνο μετά την αναγνώριση των Ελλήνων επαναστατών ως εμπολέμων που έχουν δικαίωμα σε στρατιωτικές κινήσεις σε βάρος της Οθωμανικής αυτοκρατορίας, η Αγγλία προχωρά στην οικοδόμηση αυτού που σήμερα θα ονομάζαμε «ελληνο-αγγλική στρατηγική σχέση» προσφέροντας δανεικά στο ακόμα ανύπαρκτο ελληνικό κράτος. Πρόκειται για το **πρώτο δάνειο** της ανεξαρτησίας και την απαρχή της μόνιμης **εξάρτησης** και **υποτέλειας** του νέου ελληνικού κράτους.

Στις **20/1/1824**, έφτασαν στην αγγλική πρωτεύουσα οι Έλληνες ...τεχνοκράτες της εποχής **Ι. Ορλάνδος** (γαμπρός του Γ. Κουντουριώτη), Αν. **Ζαΐμης** και Αν. **Λουριώτης** για να συνομολογήσουν ένα δάνειο .

Ύστερα από διαπραγματεύσεις (η ιστορία δεν μας πληροφορεί αν κράτησαν... 17 ώρες, περισσότερο ή λιγότερο) με τον Γ. Κάνινγκ και το «φιλελληνικό» Κομιτάτο αποτελούμενο κυρίως από **τραπεζίτες** και εμπόρους, του Σίτυ, συνομολογήθηκε ένα δάνειο **800.000** λιρών.

Σύμφωνα με το **«πρώτο μνημόνιο»** που υπέγραψε πριν καν την ύπαρξη του το ελληνικό κράτος το δάνειο των 800.000 «έκλεισε» στο **59% της ονομαστικής αξίας**, δηλαδή 472.000 λίρες. Με πιο απλά λόγια, η Ελλάδα έλαβε 472 χιλιάδες έχοντας την υποχρέωση να πληρώσει 800 χιλιάδες! Και δεν ήταν μόνο αυτό, υπάρχει και συνέχεια...

Το δάνειο αυτό, είχε τόκο 5%, προμήθεια 3%, ασφάλιστρα 1,5% και διάρκεια 36 χρόνια και για την αποπληρωμή του **υποθηκεύτηκαν** όλα τα δημόσια κτήματα και **όλα τα δημόσια έσοδα** από αλυκές και τελωνεία, μέχρι ιχθυοτροφεία.

Επίσης από το ίδιο δάνειο, παρακρατήθηκαν 80.000 ως προκαταβολή τόκων δύο ετών, 16.000 για χρεωλύσια, 2.000 ως προμήθεια και άλλες δαπάνες, 5.900 από τον ίδιο τον Ι. Ορλάνδο για χρέη του κράτους προς τη σύζυγό του, 60.000 πήγαν σε μίζες (ο «φιλέλληνας» γραμματέας Τζ. Μπούρινγκ εισέπραξε 11.000 λίρες για τη μεσιτεία) και μόλις 10.000 για αγορά εφοδίων για την επανάσταση. Για μια μην πολυλογούμε από τις 800.000 έφτασαν στην Ελλάδα **298.000 λίρες!!!**

•

Ανάμεσα σ αυτούς πάντως που την έβγαλαν ζάχαρη ήταν οι... τεχνοκράτες διαπραγματευτές καθώς όπως έχει καταγραφεί στην ιστορία γέμισαν τις τσέπες τους. Καλά πήγαν τα πράγματα και για τα αφεντικά των διαπραγματευτών, την **ελληνική πολιτική ελίτ** της εποχής καθώς η παράταξη **Κουντουριώτη – Κωλέττη – Μαυροκορδάτου** χρησιμοποίησε τα όσα από το δάνειο έφτασαν στη χώρα για να καθαρίσει στην εμφύλια διαμάχη, που μαινόταν στην Πελοπόννησο.

Οι δεσμοί υποτέλειας του υπό εκκόλαψη νέου ελληνικού κράτους σφυρηλατήθηκαν και έλαβαν επίσημη μορφή ένα χρόνο μετά το πρώτο (μνημόνιο) δάνειο...

Στα **1825**, η Γ' Εθνική Συνέλευση των Ελλήνων – στη μέση της Επανάστασης-- αποφάσισε να θέσει την Ελλάδα και τον λαό της κάτω από την «προστασία» της Μεγάλης Βρετανίας και μάλιστα με νόμο: ο εν λόγω νόμος γνωστός ως «πράξη υποτέλειας» αναφέρει: «Το Ελληνικόν Έθνος, δυνάμει της παρούσης πράξεως θέτει εκουσίως την Ιεράν Παρακαταθήκη της αυτού Ελευθερίας, Εθνικής Ανεξαρτησίας και της πολιτικής αυτού υπάρξεως υπό την μοναδικήν υπεράσπισιν της Μεγάλης Βρετανίας».

•

Εχοντας υπόψη όλα αυτά μάλλον εύκολα μπορεί κάποιος να κατανοήσει τα μεταγενέστερα, γιατί «ανήκομεν εις την Δύση», γιατί ο Σόιμπλε είναι φίλος μας ή γιατί ο Τραμπ είναι διαβολικά καλός...

Στις αρχές του 1825 κι ενώ η φλόγα της επανάστασης σβήνει μέσα στην εμφύλια διαμάχη με «έπαθλο» τον (δανεικό) μπεξαχτά η Επαναστατική Επιτροπή, συνομολογεί «Εν Λονδίνω εθνικόν δάνειον δύο εκατομμυρίων χρυσών λιρών, δια την χρηματοδότησιν του αγώνος».

Το **δεύτερο αυτό (μνημόνιο)- δάνειο** της «ανεξαρτησίας» έκλεισε στο 55% της ονομαστικής του αξίας, και οι Αγγλοι πιστωτές ανέλαβαν και τη διαχείρισή του! Τελικά απ αυτά τα 2 εκατομμύρια στην Ελλάδα έφτασαν μόλις 190.000! Ας δούμε στα γρήγορα πως οι δανειστές και τα εγχώρια τσιράκια τους εξαφανίζουν (ή μήπως ξαφρίζουν;) το χρήμα...

Στο 55% της ονομαστικής του τιμής το δάνειο των 2 εκατομμυρίων γίνεται αυτόματα 1.1 εκατομμύρια. Απ αυτά τα 1.1 εκατομμύρια προκαταβλήθηκαν τότε για τόκους διετίας 200 χιλ λίρες, για την εξαγορά ομολογιών του προηγούμενου δανείου, 212 χιλ., για το μεσιτικό κόστος 68.000 λίρες, για συμβολαιογραφική αμοιβή 14.000 και για δαπάνες των Ελλήνων μεσαζόντων 15.500 λίρες.

Από τα λοιπά χρήματα, παραγγέλθηκε στις ΗΠΑ έναντι 156.000 λιρών η κατασκευή **δύο φρεγατών**. Από αυτές παρελήφθη μία κι αυτή μετά το τέλος της Επανάστασης, καθώς η δεύτερη πουλήθηκε για να ολοκληρωθεί η πρώτη. Επίσης, 123.000 λίρες διοχετεύθηκαν στην Αγγλία για την αγορά **έξι πολεμικών πλοιαρίων**.

Απ αυτά κατασκευάστηκε μόνο ένα αξιόπλοο, το πλοίο «Καρτερία» και μαζί με άλλα δύο έφτασαν κατόπιν εορτής στις ελληνικές θάλασσες, όταν δηλαδή είχε πέσει το Μεσολόγγι και ήταν θέμα χρόνου για τον Ιμπραήμ να καταστείλει την ελληνική εξέγερση.

Τότε, στα χρόνια της επανάστασης, όπως είπαμε οι Αγγλοι έχοντας αναλάβει και τη διαχείριση των χρημάτων που οι ίδιοι δάνεισαν φρόντισαν και με το παραπάνω τους «τεχνικούς συμβούλους» που

όρισαν-- όπως ακριβώς κάνουν και οι σημερινοί δανειστές-- για να κάνουν τη δουλειά. Τότε δεν είχαν ανάγκη από λογιστές υπερταμεία ανεξάρτητες καλοπληρωμένες αρχές και επόπτες. Είχαν ανάγκη ναυάρχους...

Ετσι ο μισθός του...φιλέλληνα ναυάρχου **Κόχραν**, που οι Αγγλοι όρισαν σαν αρχηγό των ελληνικών δυνάμεων προκαταβλήθηκε (37.000 λίρες). Ακόμα δόθηκαν για πολεμοφόδια αμφίβολης ποιότητας 77.200 λίρες. Άλλες 47.000 λίρες χάθηκαν σε διάφορους λογαριασμούς.

Επίσης το «φιλελληνικό» κοιτάτο στις ΗΠΑ **καταχράστηκε** επίσης υπέρογκα ποσά όπως και ο Έλληνας επιβλέπων της ναυπήγησης **Κοντόσταυλος**, ο οποίος μετέπειτα, έχτισε (όχι στην Ηρώδου Αττικού, ούτε στην Εκάλη, εδώ έκτισαν- αγόρασαν άλλα αξια σύγχρονα τέκνα του Έθνους) στην Παλαιά Βουλή πολυτελέστατη κατοικία, προφανώς από τον τίμιο ιδρώτα του...

Τελικά από τα 2 εκ χρυσές λίρες έφτασαν στην Ελλάδα 190.000 που κι αυτές καήκανε στον εμφύλιο που είχε πια φουντώσει.

•

...Σχεδόν δύο αιώνες αργότερα η Ελλάδα έχοντας με δανεικά (που τελικά την ξαναχρεοκόπησαν) υλοποιήσει ένα θηριώδες εξοπλιστικό πρόγραμμα βρίσκεται αμυντικά γυμνή, και με δύο υπουργούς εθνικής άμυνας να μπεινοβγαίνουν στη φυλακή για μίζες, ενώ η προστασία της χώρας ανατίθεται στους Αμερικανούς..

...**Τελικά**, όποιος δεν γνωρίζει την ιστορία του είναι καταδικασμένος να την ξαναζήσει είτε ως φάρσα είτε ως τραγωδία. Και απ ότι φαίνεται ως έθνος ξαναζούμε όλα όσα θα έπρεπε να είχαν γίνει μαθήματα, τα οποία, παρ ότι συχνά - πυκνά επαναλαμβάνονται αδυνατούμε να τα αφομοιώσουμε, προχωρώντας καμαρωτά στις παρελάσεις προς τον όλεθρο...

25.03.2019

Πηγή: [Το ποντίκι](#)